

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 47.

Indult Bétsből, Pénteken, December' 9-dikén, 1831.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsege méltóztatott Nov. 24-kén költ kegyelmes végzése által Gu-
rahonczy Remek házy Jó'sef Urat,
eddig a' Fels. Magyar Kir. Udvari Can-
celláriánál betsületbeli Udvari Secretá-
riust, és Ránffy Sigmund Urat, ugyan
ott eddig Udv. Concipistát valóságos Ud-
vari Secretariusokká kinevezni.

Ö Ts. K. Felsege méltóztatott Nov.
8-dikán költ kegyelmes végzése által,
a' Magyar Adozó nép részéről Udv.
Agensi Hivatalra, eddig való Udv. Agens
Modrovich György Urat kegyelme-
sen kinevezni.

F r a n t z i a O r s z á g.

Nov. 26-kán, estveli 8 1/2 óraker-
ment a' Királyhoz a' Követek Kamará-
jából egy nagy Deputatio, mellynek
tagja 's egyszersmind a' Kamarának Elöl-
ülője Giród Ur Ö Felsege előtt a' kö-
vetkező Felírást olvasta el: „Sire! szív-
beli szomorúsággal vettük azon nyilván
való és környülállásos tudósítást, mel-
lyet velünk a' Felseged Ministerei a' Lyo-
ni nyughatatlanságok felől közöltek. Nagy-
ra hetsüljük, ditsérjük és magasztaljuk
a' Felseged kedves Fijának az Orleáni
Hertzegnek azon felemelkedett hazafiúi
érzését, melly ötet nagy sietséggel vi-
vé az egymás vérét ontó Frantziák köz-
zé, oly tzállal, hogy azon vérontások

elébe gátot vessen. Sietünk Felsegednek,
a' Frantzia Ország Követeinek azon egy
szívből származott kívánságát tudtára
adni, hogy ne mulasztaná el a' Felse-
ged Igazgatószéke a' törvények egész
erejét ezen sajnálkozásra méltó kitsapon-
gások ellen használni, mellyek által a'
személyek bátorságán erőszakos sérelem
ejtetett, a' polgárok tulajdonai elvevöd-
tek, a' művészi szorgalom szabadsága
semmivétellel fenyegetett 's a' Felse-
ség szavára senki sem hallgatott. Az il-
lyen gyalázatos tselekedeteknek minden
halasztás nélkül meg kell szünni, 's
erős eszközökkel kell az effele gonosz
szándékoknak ellent állani. Egész fran-
tzia Ország meg van sértve, ezen go-
noszság által, melly t. i. annak polgar-
jai között egynéhanyanak személyében
a' mindenekkel köz just tapodta meg;
— ugyan ezeket az különösen tartozik
óltalmazni. Azon rendszabások után,
mellyeket a' Felseged Ministerei máred-
dig is tettek, tökéletesen hiszszük, hogy
a' rend rövid időn helyre fog állani. A'
nemzeti öröknek szintügy, mint a' lí-
neaseregeknek jó egyetértése, minden
józan gondolkozású polgárt megnyug-
tathat. — Felseged pedig a' Státus ha-
talmának egyetértésére számot tarthat.
Mi, Sire! olyan szerentsések vagyunk,
hogy Felsegednek a' Frantzia Ország ne-
vében annak Követei együtt munkálodá-
sát ajánlhatjuk arra, hogy a' tsendesség,

mindenütt a' hol tsak az megzavartatott
 űsmét visszaállítassék, hogy a' zabolát-
 ltság tsírájában fojtattassék meg; —
 hogy azon Szent alaptétele', mellyekre
 magának a' társaságnak léte építetett,
 erősíttessenek meg; hogy a' Júliusi Re-
 volúciónak ditsőséges munkája fenttar-
 tassék és hogy az igazság állandósága
 és a' törvények tiszteletben való tartása
 bátorságba helyeztessék. — Erre a'
 Király így felelt: „Uraim! a' Lyonban
 történt nyughatatlanságok Engem szer-
 felett megillettek; de ezen szomorúság
 keserűséginek édesítésére semmi alkalmat-
 osabb a' világon nem lehet, mint
 azon érzések, mellyeket a' Deputatusok
 Kamarájának Követjei éppen most nyi-
 latkoztatának ki Elöttem. Főbb köteles-
 segeim között való nékem az, hogy a'
 törvényes rendet fenntartsam, 's kibel-
 szelhetetlen gyönyörűséget érzek, mi-
 dőn látom, hogy, a' Frantzia Ország
 Követjeinek kívánsága, azon En akarat-
 tommal tökéletesen megegyez, melly
 szerent a' törvények hatalma által ezen
 sajnálkozásra méltó kitsapongásnak ele-
 je vetetlenség. Semmi sints hatalmasabb
 eszköz, a' Status különbféle hatalmá-
 nak, a' mire, mint az Urak, én is szá-
 mot tartok, egyetértésénél, arra nézve,
 hogy a' törvények ereje helyreálljon és
 hogy az én igazgatószékemnek szüksé-
 ges erőt adjon az afféle gonosz szándé-
 koknak, egész erővel leendő megaka-
 dályoztatására. A' línéa seregeknek és a'
 Lyoni nemzeti-gárda azon részének,
 melly ezekkel együtt hartzolt hator és
 nagy lelkű vitézsége a' hazától hálada-
 tosságot érdemel, 's nagyon örülök raj-
 ta, hogy En annak itt szembetűnő je-
 leit adhatom. Köszönöm az Uraknak,
 hogy az En sifjannak hazafiúi érzését be-
 tsülik. Oh bártsak, a' mi felől én nagy
 reménységben vagyok, az ő Lyonbalett
 menetelenek kívánt következése lenne,

's bártsak ő, azon eltsábított lakosok-
 nak a' rendre való vissza vivésében, a'
 törvények tekintete helyre állításában,
 és a' frantzia vér ontásának, melly miatt
 én keservesfájdalmakat szenvedek, meg-
 akadályoztatásában valamit tehetre.“

A' Moniteur Nov. 27-kén egy hí-
 vatalos levelet közöl, mellyet az Igazga-
 tószékhez Generallieutenant Roguet
 küldött, a' ki Montessuiben szedvén se-
 regét rendbe, ott egyesítette mind azon
 hadi erőket, mellyeknek minden felöl-
 ről ő hozzá kellett menni. A' Generalis
 ezen levelének elindulásakor már együtt
 völt azon Adjutánsal, kit ő hozzá, mind-
 járt a' Lyoni dolgokról vett tudósítások
 után a' hadi-minister küldött. Ekkor pe-
 dig, midőn a' Moniteur ír, az Orleani
 Hertzeg és a' hadi-Minister is vele vag-
 nak. Midőn a' Párisba érkezett levelek
 mind azt állítják, hogy a' nevezett vá-
 rosban újonnan, semmi nyughatatlan-
 ságok nem történtek, egyszersmind nagy
 reménységet nyújtanak a' felől, hogy
 a' lakosság a' törvények hatalmának ma-
 gát nem soká ismét alá fogja adni. A'
 Hertzeget Lyonba való utazásakor, min-
 denütt a' legszívesebben fogadták, 'selötte'
 a' Lyoni történetekről minden sajnál-
 kozva emlékezett. Minden nemzeti örök
 ajánlották magokat a' szükség idején va-
 ló felkelésre. „Félre a' zabolátlan-
 sággal, ez a' kiáltás hangzik minde-
 neknek szájából.

Az Alsórajnai Kurir Nov. 29-kén
 ezt írja a' Precurseur után a' Lyonban
 Nov. 4-kén történt dolgokról. „A' mai
 nap olyan tökéletes tsendességben ment
 tölünk el, hogy ha, a' városunk-
 ban, uralkodó rendet vallamelly idegen
 ember látná, nem lehetne vele elhitet-
 ni, hogy tegnap polgári háború volt
 közöttünk. Egyedül tsak a' Roanei fog-
 lyok lázzadása, de a' mit a' polgárgárda
 szíves igyekezete hamar letsendesített,

újítja meg a lakosok szomorúságát. Ezen örökhöz minden órában új új polgárok adván magokat, azoknak számok szüntelen szaporodik. Egyeberánt, azoknak nyugtatásokra, a kik a Lyoni dolgozó rend lelkét, olyan jól, mint mi nem esmerik szükség megemlitenünk hogy sem a Károly, sem a Napoleon, sem a közönséges társaság interesséje előmozdításában, nem igyekezett azon férjfiak között, kik olyan jeles vitézséggel hadakoztak's a kiknek rendszereteken mel'több okból tsudálkozhatunk, katonai hátorságokon. Mércszettek ugyan némely magokat csoportokban öszvevert esmeretlen emberek valami esetlen próbát tenni, de a mellynek következése megmutatta, hogy mi nem tsalalkoztunk meg azon állításunkban, hogy azon sajnálkozásra méltó ütközet mellynek mi szemmel látott tanúi valánk, nem valami politikai öhveesküvés, hanem a státusgazdálkodása és a kereskedési törvényadás felett támadt kérdés volt. — A környül állásokhoz leginkább mulhatalan szükségekre, és a' megsebesítetteknek's az ő Familiájokkal való gyámolítására a Városi tanács ma rendelt ki 150,000 frankot. Ugyan ezen végekre az önként való ajánlások utján is nagy summa gyült öszve. Tsak maga Gautser István Ur 25,000 frankot adott. Seregek jöltek a város környekére, General Roguetnak olly reménységből származott kívánságára, hogy azok az ütközet végződése előtt érkeznek meg; de többé reájok szükség nintsen. Az éppen most nevezett Generalnak leveléből mellyet a Praefectus velünk közlött, nyilván ki jön, hogy ő valami a város ellen fordítandó katonai erőhöz nyúlni nem fog; — hogy az Igazgató szék minden erőszakos rendszabásoktól idegen, mind addig míg arra elmúlhatatlan szükség nem kényszeríti.

Egy levélből, melly Nov. 25 dikén Lyonban költ: Valahára minden bajtól megszabadúltunk, minden éppen olyan tsudálkozásra méltó módon állott elebbeni rendjére vissza, a' mint abból kiért. Tsak egy házon esett különösen nagy sérelem. A' szobáknak és a' portékák tárjainak tsak fele pusztított el és tétetett a lángok prédájává. A' felbe szakadt foglalatosságok ismét folynak. Leginkább 3 vagy 4 selyem fábricasunkat érte a szerentsétlenség. — A' nemzeti gárdából elestek számát 1200-ra teszik — a' megsebesítettek száma hasonlóképpen sok. A' fellázadtaknak rendes katonai fogásaik és fordulásokból azt hozzuk ki, hogy azoknak igen ügyes vezereknek kellett lenni. A' felkeltek között némelyiknél nagy summa pénz találtatott. A' pártitók fekete zászlókkal jártak fel's alá, mellyeken ezen szavakat lehetett olvasni: Munka vagy Halál az ütközetben. Azt állították, hogy a kereskedésnek a' Juliusi Revolutió óta való állapotjában ök 4 millio franknál többet vesztek, és azt erősítették, hogy míg ezen károk nekik ki nem pótoltatik, addig fegyvereiket le nem fogják rakni.

A' Moniteur Nov. 28 kán két hivatalos levelet közöl, mellyeket a' Rónai-Megye Praefectusa küldött Pári-ba a' belső Ministernek, és a' mellyek közül az egyik szerént a' Lyonban Nov. 25 kén történt dolgok leírásának foglalja oda megyen ki, a' mint már oda felyebb előadtuk; — a' másik hasonlóképpen a' Lyoni történetekről a' következő jelentést teszi: Nov. 25 ke éjtszákája tökéletes tsendességben ment el, 's a' rend éppen abban az állapotban maradt, mellyben az visszátétetett. Az elebbeni nap kiadott hirdetés szerént a' böltök ismét kinyitattak, szokott foglalatosságaikra minden polgárok visszatértek. Söt még azokban a' munkások-

han is, kik még fegyverben voltak az ő munkájok elkezdése után való nemimű békételen kívánságot lehetett észre venni. A' szomszédok a' rendetlenség és zabolátlanság lelkéhez való idegen-ségeket nyilván kijelentik. A' nemzeti örök mindenfelé készek a' törvények tekintete helyreállítására végett felkelni. Gen. Roguet máig is folytatja a' külömbféle pontokból jövő hadaknak egybegyűjtését. Azok, mellyek a' Ronan (Rhodanus) alólról jönnek, la Guillo-tiere nevű külső város elébe állítatnak, míg a' több katonai Osztályoknak az a' parantsolat adódott, hogy a' Fourvieres nevű hegyet foglalják el. Nagyon hihető dolog, hogy ez az eltsábított nép nem sokára, a' maga indításából fog óltalmat keresni a' törvényeknél, és gondolóra veszi azt, melly sokban kerül azoknak megsértése. — A' Korona hertzeg a' hadi Ministerrel együtt Nov. 26-kán 2 órakor Gisseybe volt, a' honnan más nap Gen. Roguethoz szándékozott. A' f. h. 26 káról és 27-kéről az Igazgatósékhöz érkezett tudósítások is tsendességet hirdetnek. Látni lehet az egész dolognak azon megért állapotra lett eljutását, mellyben az Orleáni Hertzeg és a' hadi Minister megérkezésének könnyű lesz az egész bajt eligazítani, 's a' zürzavarnak véget vetni.

A' Követek Kamarájának Nov. 26-ki Ülése igen zajos volt. A' fentemlített Felírásnak ezen kifejezése ellen „nyilvános és tökéletes tudósítások“ Mauguin Ur azt veté: hogy mi a' felől telyességgel nem vagyunk meggyőződve. Perier Ur, a' Kamara erköltsi bizodalma szóllítván fel, azt az észrevétel tette: hogy az a' Személy, (individuum), a' ki beszédét éppen most végezte (erre iszonyú zúgással és nagy hangon ezen szavak kiállattak: ezzel a'

Kamara meg van sértve! itt tsak Követek vagynak! 's ezzel félbeszakasztatták a' Ministerrel beszédét). Kevés idő múlva ismét elkezdett Perier Ur beszélni, mondván: ez a' szó vigyázatlanságból szaladt ki a' száján, ő sérteni senkit sem akar. Azután azt állítá a' Minister, hogy semmi el nem titkolódott. Mauguin Ur, azon való sajnálkozását jelentvén, hogy ezen vitatások olly nagy haragra 's indulatoskodásra adtak alkalmatosságot; azt veti szemére az Igazgató széknek, hogy az a' Lyoni Praefectusoknak semmi tselekedeteket nem kárhoztatta, a' Tarifát nem semmisítette meg, és ezen határozásokat az újságokban nem tette közönséggé. Egyéberánt az ő beszédében semmi ollyas nem volt, a' mi valakinek ollyan ki fejezésekre adhatott volna just, mellyek grombaság nélkül (Impertinenz) meg nem eshetnek. Midőn Perier Ur ezen szónak meg magyarázását kívánta, Mauguin Ur felel: Én éppen azt mondom, a' mit a' Ministeri tanács Elölülője: hogy az a' szó az én számból tsak vigyázatlanságból szaladt ki. Én tsak az előttem mutatott példát követtem. Vitatásaim közzé én soha sérelmeket nem elegyítettem, de ha valaki arra kényszerít, felelnem kell. Odilon-Barrót a' Tudósítást tökéletesnek ítélte. Ezen vitatásoknak sokan végét kívánták szakasztani. Guizót Ur, annak ellene mondván, elkezdett beszélni, de beszédét kéntelen volt félbehagyni. A' Kamara nagyobb része azt nyilatkozattatta ki, hogy a' vitatásnak legyen vége: Perier Ur mind a' mellett is felállott, hogy beszéljen, a' mit a' nagy zúgások és sziszegések között nem tehetvén, ismét leült, annyival inkább, midőn Jolivét Urnak és másoknak ezen kiállítását hallaná: hogy a' Praesidens a' Kamara jussait betsülje meg, 's azt ne bántsa, ezzel a' berekesz-

tés meghatározódott. Ellent nem állván a' Praesidensnek ezen nyilatkozatása, hogy egy Ministernek mindég szabad beszélni. Perier Ur, beszédre semmi módon nem jöhetett, 's magát körülállásosan ki nem fejezhette. Utóljára a' Felírás megállapítása felett voksoltak; és azt 18 voks ellen 294 voksal el fogadták, úgy a' mint feljebb előadódott.

Ejzszak-Amériikai egyesült Státusok.

Az Anglus kintstár tisztjei közzül a' Statussecretarius és az egyesült Státusok Bankja Elölülője között folyó levelezésből ki jön: hogy a' közelébb múlt esztendőben az egyesült Státusok Nemzeti-adósságának egész summája 25 millió Dollárra ment. Az egyesült Státusoknak vagynak 7 millió Bankactiáji, mellyek azoknak mostani folyamatjuk vagy betsek szerént adattatván el, 8 milliót hoznának be. Ez a' summa az adósság leróására fordítatván, ezt (adósságot) 16 milliora húzná le. Ezen funduson kívül az Igazgatószonek a' kitett esztendőben még voltak 20 millióról szóló olyan levelei, mellyek a' vámok fizetésére tétettek, és a' mellyeknek idejek kitelése előtt való megvevésére nem tsak a' Bank, hanem a' magános emberek is készek. E' szerént az egyesült Státusok igazgatószonek Nemzeti adósságát minden órában egészen lefizetheti. Ha ez így van, az Igazgató szék költségei nem mennek többre 10—11 milliónál, a' midőn a' jelen törvények szerént, jövedelme 25 milliónál több. — Az egyesült Státusok lakosainak száma, az 1830-dik esztendei megszámlálás szerént mindössze 12,856,407 fejekre megyen; kik között 10,526,368 Fejérek, 319,467 szabad szeretsenek és 2,010,572 rabszolgák vagynak. — Az 1820 dik esztendei számlálás szerént a' népesség 7'856,269 fejé-

rekben — 255,400 szabad és 1'531,456 rabszolga szeretsenekben állott, — és így az egyesült Státusok népessége 10 esztendő alatt 3'255,302 lelkekkel szaporodott.

Lengyel Ország.

Lengyel Országának Főkormányzója Hg Paskievits a' Tsászár nevében Lengyel országra nézve a' következő végzést tétette Nov. 22 kén közönséggé: 1-ször Ő Tsászári Királyi Felsege parantsolatjának következésében, mind azon végzések és rendelések, mellyek a' revolutio ideje alatt tétettek, és a' mellyek Lengyel Országban a' törvényes hatalom és rend vissza állásával öszve nem férhetnek mától fogva örökösön semmiknek tartatnak és olyanoknak hirdettetnek. 2-szor Az ilyen végzések és rendelések megsemmisítése következésében minden afféle dolgok eltöröltetnek, mellyek azoknak ereje szerént mentek véghez, vagy mint alapon, azokra építetttek: ilyenek, a) mind azon intézetek, mellyeket a' revolutio alatt volt Igazgatószonek állított fel, b) minden rangok, mellyek az alatt osztattak; c) hivatalok; d) Rendek; e) jelek; nem külömben; f) azon fizetések is, mellyek a' revolutio idején adódtak és rendeltettek. Ezen hirdetéstől számlálva, senkinek sem szabad a' revolutio alatt volt Igazgatószonektól kapott rendeket és jeleket viselni, vagy az, ugyan attól nyert katonai rangokat vagy hivatalokat illető titulust használni. A' ki ezen végzés ellen tselekszik, a' törvény szerént szoros számadásra fog vonattatni. A' Tsászár akarhatja még ezen kívül az is, hogy mostantól fogva Lengyel Országban senki egyedül magát a' lengyel Korkárdát ne hordozza, hanem hogy minden az Orosz tsászárságnak, — mellyel

1815 dik esztendő óta Lengyel Ország egyesítve van — kokárdáját használja. — Status Referendarius Leszczyński Varsónak Praesidensévé, — ugyan tsak Status-referendarius Gerlicz pedig azon város Vice Praesidensévé nevezetett.

B u r k u s O r s z á g.

Ő Felsége a' Király, Udvaritanátsos és Professor Dr Eichhorn Károly Fridriket, ki eddig a' Göttingai Univerzitasban szolgált, a' Berlini Univerzitas törvény tudományi karjában, titkos Követségi tanátsos titullussal rendes Professornak nevezte ki.

Berlinben December 1-ső napján délig cholera-ban megbetegedtek 2-ten; meggyógyultak 10-en; meghaltak 2-en; orvosoltatnak 25 ten. — Mielta Berlinben a' Cholera ki ütött a' fennt kitett napig mindöszve megbetegedtek 2219-en, meggyógyultak 796-an meghaltak, 1398-tzan, orvosi kézben maradtak 25 en.

O r o s z O r s z á g.

Az Orosz Udvarnál lévő Ausztriai Követ, a' külső Minísternek jelenté: hogy az Ausztriai Igazgatóságok, a' Rendnek Lengyel Országban lett helyre állása után, vissza vette azon parantsolatját, melly szerént némelly dolgoknak Lengyel, Moldva, Oláh Országokba, Volhíniába és Podóliába a' kereskedés útján vagy más akármi módon, a' Revolutio alatt való kivitele meg tiltatott; és Orosz Ország 's Ausztria között a' kereskedési egybekötötést elebbeni törvényes állapotjára vissza vitte.

Titkos Tanátsos Hertzeg Czartoryski Adámot, az Országgyűlésnek hajdani tagját és Senátort, ki már a' minap a' hívatalt viselők laistromából kitö-

röltetett a' Tsászárnak Oct. 18-kán költ rendelése méltatlannak ítélvén a' neki kegyelmesen adott rendek hordozására, azt parantsolja; hogy a' nevezett Hertzeg mint Hazaáruló, a' tsászári Orosz rendek nemesi laistromából is ki rekesztessék.

(Folytatása a' Pétervári Ujságokban előforduló értekezéseknek az Orosz Birodalom mostan nagyon szóban forgó minden politikai állapotjáról). — A' vitézi bátorságnak a' háládatosság és hűség a' legdrágább ékessége, 's az Orosz Nemzet szeretetét és atyafiúi érzését sokkal felebb kellett volna minden Lengyelnek betsülni, mint a' visszavonások hírdetőinek kérkedő és állhatatlan barátságokat sok szavakkal 500 mérföldnyi távolságról ajánló hívásait. Lengyel Országot az egyenetlenségnek azon hírdetői ámították el, 's szerették volna magokhoz ketsegetni, kik Orosz Országot bárdolatlannak, barbarusnak nevezik. Ők bársak ezek a' mi nagyon pallérozott ellenségeink megtudnák mutatni, miképpen lehetnek a' XIX-dik Században élő Oroszok, barbarusok. Mindeütt vér buzgott fel utánnok ezen pallérozottságokkal annyira puffaszkodó Nemzeteknek, midőn nem regen fegyveres kézzel nyomultak be Orosz Orzágnak tsak nem közepéig; azok a' Barbarus névvel köszöntött Oroszok pedig, az Istennek hálákat adni mentek Parisba, azért, hogy Európában a' közönséges Békesség vissza állott, és ellenségeik Szövetesges társaik birtokain úgy utaztak keresztül, hogy minden egyes emberek javai tiszteltettek előttök. Parisban az Orosz Ország zászlói nem füst és hamutól befogva, hanem a' ki derült ég alatt tisztán lobogtak az Úrnak oltárai előtt, a' Győzedelmesek szelídségét, nyájasságát és emberségét magasztaló örvende-

tes néptől körül véve. Talán bizony mind-
ezekre nem emlékeznek többé azok a
nagy lelkű nép Orátori. Az Orosz Nem-
zet senkire sem irigykedik, 's míg a'
tsinosodás és az európai pallérozódás pá-
lyáján sebes lépésekkel halad elő, a' vi-
lágón semmiért sem tserélné el, az ő
eleitől reámaradt ezen szép virtusokat:
a' thronushoz való hűséget, a' Tsászár
eránt való szeretetet, a' Valláshoz való
ragaszkodást, az ütközetekben való bá-
torságot és a' barátságos társalkodást. Az
Oroszok meg vagynak a' magok sorsok-
kal elégedve, a' külföldiek tanácsára sem-
mi szükségek 's mindenben az ő Igaz-
gatószékek atyai gondoskodásához folya-
modnak. Szívbeli fájdalommal szemléli
az Orosz Európának azon derék Orszá-
gait, mellyeknek tsendességét majd min-
den nap új új zürzavar és zenebona há-
borítja meg; utálattal néz a' zabolátlan-
ság nyomorult fejeire 's egyedül ő az,
a' mellynek még tsak gondolatjában sem
fordul meg, a' haza árulás, a' Tractá-
tusoknak hirtelen való megtámadása és
semmivététele. Az Orosz, mikor katonai
ruháját leveti, kardját leteszi, házi kö-
telességeinek tsendességben való telyesi-
tése körül foglalatoskodik; de azomban
haj annak, a' ki őtet, az Orosz thronus
és haza betsületéért és ditsőségért való
háborúra hívja ki. De hát hol vagynak
az e'féle ellenségek, és kik azok? Azok
nem mások, mint a' nép seprejéből azok,
kiket a' szegénység, örültség, és dühös-
ség vezérelnek; — egynehány, külömb-
ben tbekességszerető de könnyen hívó
polgárok, és némelly nyúl szívű haszon-
talan vitézek. Európának minden igaz-
ságszerető, józan es nemes gondolkozá-
sú tagjai betsülik Orosz Országot és an-
nak jussait; — azzal minden Igazgató-
székek barátságban vagynak. Az igazság-
nak és közjónak dühös ellenségei kár-
hozthatást érdemelnek!

A' Pétervári Ujságnak Nov. 19-ké-
ről tett jelentése szerint Pétervárában
Nov. 17-kén gyógyultak és haltak meg
az utolsó Cholerás betegek; úgy hogy
ebben a' szempillantásban Pétervárában
már egy cholerás beteg sints. Mindösz-
ve megbetegedtek az említett városban
9246-an, meggyógyultak 4488-an, meg-
hóltak 4758-an.

N a g y B r i t a n n i a .

November 21 kén két Királyi pro-
clamatio adódott ki; mellyek között az
egyik azt hirdeti: hogy a' Parlament,
„némelly fontos és sürgetős foglalatos-
ságok vivése végett Dec. 6-dikán gyűl-
jön össze; — a' másik amaz, a' felsőbb
napokban ki adott Ujságlevelekből már
esmeretes politikai Egyesületek
ellen szólván a' Britanniai Polgárokat
arra inti, hogy minden e' féle szövetke-
zéseket, úgymint a' mellyek, mind a'
polgári alkotmánynak, mind pedig a'
törvényeknek egyenesen ellenek vannak,
az Ország tsendességét és bátorságát pe-
dig veszedelemre könnyen ki tehetnék,
minden erejeből kerüljenek.

E l e g y e s D o l g o k .

Nem hinné az ember, melly nagy
grádusára hágtak az Európaiak, Portu-
galliára nézve, a' könnyenhívőségnek.
Kevéssel ezelőtt egy kis folyó írás jelent
meg Liszbonában, mellynek szerzője,
igen pontosan azt számlálja fel, hogy a'
Párisi és Londoni liberalis Ujságok elő-
adása szerint, milyen sok és nagy sze-
rentsétlenségek érték Portugalliát. Ezen
össze számlalásból láthatni, hogy Don
Miguelnek a' thronusra lett felemelteté-
se ideje óta, a' f. eszt. Sept. 1 ső nap-
jáig, a' mint az említett Ujságok mond-

ják, a' Portugalliából kivándorlottak száma 606,828-ra, — a' tömlötzre vetettek 3'408,367-re, — a' tömlötzökben és vesztőhelyeken meghóltaké 15,683-ra megyen. Az említett idő alatt 2554 pártütések történtek. Don Miguel erőszakosan 28-szor végeztetett ki, és részszerént szárazon, részszerént pedig vizen 25-ször szaladt ki az Országból. A' korona örökösök, Don Miguelnek leánytestvérei, 86 szór zárattattak tömlötzbe, Klasmomba és az ő palotáikba; — ugyan azok 25-szor futottak külső Ország-ra, és erőszakosan 17-szer gyilkoltattak meg.

B é t s.

Béts belső és külső városaiban Sept. 14-kén déltől fogva choleraiban:

Dec. 6-dikán délig megbetegedtek 6-an, kigyógyultak 21-en, meghaltak —

Dec. 7-kén délig megbetegedtek 5-en, kigyógyultak 6-an, meghaltak 2-en.

Dec. 8-dikán délig megbetegedtek 5-en, kigyógy. 5-en, meghaltak 4-en.

E' szerént Sept. 14 kétől fogva Dec. 8-káig megbetegedtek 4053-an, kigyógyultak 1011, meghaltak 1928-an, orvoslás alatt vagynak még 94-en.

A' M A G Y A R K U R Í R

N A G Y É R D E M Ű O L V A S Ó I H O Z.

Végehez közelítvén a' folyó 1831-dik esztendő, tellyes bizodalommal 's alázatosan kérem Újságomnak Tisztelt Olvasóit, hogy annak további jártatása eránt rendeléseiket a' Ts. K. Posta-Hivatalnál, vagy egyenesen nálam, December végéig megtenni méltóztassanak. A' Magyar Kurír taksáját, felküldés végett minden Ts. K. Posta Hivatalok elfogadják, melly félesztendőre Postán küldve 13 for. Váltóban, egész esztendőre 26 for. Itt Bétsben félesztendőre 10 for. egész esztendőre 20 forint.

A' kik távolabb lévő Tisztelt Olvasóim között kívánják, hogy az Újság járása, esztendő elején, addig is félbe ne szakadjon, míg a' pénz a' Posta Hivatalokról, vagy Postaszekeren feljöhet; méltóztassanak az Újságot, hozzám útasítandó levél által (frankózva) egy két sorban megrendelni, feljegyezvén, a' borítékra nyomtatandó útasítás mellé az utolsó Posta Statiót is, mellről Újságaikat veszik.

A' jövő esztendőben is, mint eddig, négy Magyar Országi Vármegyék Mappáival fogok Tisztelt Olvasóimnak kedveskedni.

A' Nemzeti Jól-létről írott Munkáskát, Ungvár és Szabolts Vármegyék Mappáival együtt nagy részént már elküldöztük, 's a' hónap végéig minden Erdemes Olvasóinknak megküldjük.

Szerkesztető és Kiadó Márton J ó's e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)